

Երևան, 11 Նոյեմբեր, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԱՍՂԱՍ 119

ՔՈՒ ԽՕՍՔԵՐՈՒԻԴ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆԸ

Յրաշալի են պատուիրաններդ,
ահա թէ ինչու՝ ես կը գործադրեմ զանոնի:
Քու խօսերուդ մեկնութիւնը լոյս կը բերէ,
կիմաստնացնէ պարզամիտները:
Անյագօրէն փափաքեցայ խօսքերդ ներծծել,
որովհետեւ ուզեցի քու պատուերներդ նանչնալ:
Նայէ ինծի եւ ողորմէ, ինչպէս ինքդ վեռած ես քեզ սիրողներուն համար:
Քայլերս ամուր պահէ, քու խոստումիդ համաձայն.
թոյլ մի տար որ մեղքը վրաս իշխէ:
Զիս ազատէ մարդոց զրպարտութենէն,
որպէսզի կարենամ' հրահանգներդ գործադրել:
Քու ներկայութեամբդ օրինէ զիս՝ քու ծառադ,
եւ կանոններդ սորվեցուր ինծի:
Յորդահոս արցունիք կը թափեն աչքերս,
տեսնելով՝ որ մարդիկ օրէնքդ չեն պահեր:

ՀԱՐԱԿԱՆ

Յոյս իմես դու տէր քափիչյանցանաց իմոց.

Մի անտես առներ զբաղվումն արտաստաց իմոց. ողորմեա ինձ աստղւած:

ԱՊՈՔ

Տէր Աստուած մեր, տուր մեզի շնորհքը, որպէսզի կարդանի Աստուածաշունչ Մատեանդ, բարեպաշտ հաւատքով, յօժար սրտով ու սիրով ականջ դնենի անոր մէջ պարունակուած բոլոր խօսքերուն: Աներկմիտ հաւատքով հաւատալու եւ ընդունելու անոր մէջ բովանդակուած նշմար-տութիւնը, որպէսզի անխախտ յոյսով ապաւինինի խոստացուած բարիքներուն եւ հասնինի յաւիտենական կեանքին՝ Սուրբ Հոգիիդ շնորհքովը. Ամէն:

ՀԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ: (X3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէն եւ յամենայն վպանզից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղախցուր: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղացանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն՝ եւ ողորմեա:

ԾԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամեսասուրք Երրարդութիւնն, առու աշխարհիս խաղաղութիւնն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 73

ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ

Իրաւ որ Աստուած բարի է իր ժողովուրդին հանդէպ,
անոնց՝ որոնիք սրտով մաքուր են:
Ես գրեթէ կորսնցուցած էի հաւատքս,
սխալ քայլի դիմելու վրայ էի.
որովհետեւ նախանձեցայ անօրէններուն,
երբոր տեսայ ամբարիշտներուն յաջողութիւնը:
Որովհետեւ անոնիք ցաւ չեն տեսներ,
նոյնիսկ մահուան ժամանակ.
մսեղ եւ առողջ են անոնց մարմինը:
Նեղութիւն չունին ուրիշներուն պէս,
եւ չեն տառապիր ուրիշ մարդոց պէս:
Ահա թէ ինչո՞ւ՝ ամբարտաւանութիւնը իրենց վիզէն կախեր են,
եւ բոնութիւնը վերարկուի պէս իրենց վրայ առեր են:
Անոնց աչքը չարիքէն չի կշտանար,
անոնց միտքը ամբարիշտ խորհուրդներով կը յորդի:
Ծաղրանքով ու չարութեամբ կը խօսին,
գոռոզ կերպով սպառնալիք տեղացնելով:
Իրենց բերանը երկինքին դէմ կը բանան,
իրենց լեզուն երկրի վրայ չարիք կը սփոք:
Այնպէս որ, իմ ժողովուրդս անոնցմէ օրինակ կ'առնէ,
անոնց խօսքերը ներծծելով ջուրի պէս:
Անոնիք կ'ըսեն.՝ «Աստուած ի՞նչպէս պիտի գիտնայ մեր ըրածը.՝
Բարձրեալը բնաւ չի կրնար գիտնալ»:
Ահա նոյն այս ամբարիշտները յաջողութիւն կը գտնեն
եւ կը բազմացնեն իրենց հարստութիւնը:
Ուրեմն զո՞ւր տեղ ես իմ սիրտս մաքուր պահեցի,
եւ ձեռքերս մեղքի մէջ չթաքախեցի:
Չարչարուեցայ օրն ու բուն,
պատժուեցայ ամէն բացուող օրուան հետ:
Եթէ ըսած ըլլայի՝ «Ես ալ անոնց պէս պիտի խորհիմ»,
քու ժողովուրդիդ անհաւատարիմ եղած պիտի ըլլայի:
Այս մասին շատ մտածեցի եւ փորձեցի հասկնալ,
բայց ինձի շատ դժուար բուեցաւ:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի ճատիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՑԱՂԹԱՎԱԿԸ 73:1-16

Այս Սաղմոսի հեղինակը Ասաֆն է, որուն կը վերագրուի էթ Սաղմոսներ, 50, 73-83 Սաղմոսները: Ասաֆը քածարի երաժշգապեսըներէն մէկն էր Դաիթի օրով (Ա Մնց 6:39, 16:5-6, Բ Մնց 5:12): Այս Սաղմոսը կը ներկայացնէ Ասաֆի պողթկումը ի դես ամբարիշփին, ու անոր ունեցած վայելքին, կարծէք դեսակ մը անարդար վիճակի մը, որուն համար ալ հերաքրքրականօրէն այս Սաղմոսի վերնագիրը Արդարութեան Յաղթանակը վերնագրուած է: Այսինքն՝ աւարդին Արդարութիւնն է որ կը յաղթանակէ ու պիփի յաղթանակը: Ասաֆի միփքը լեցուն նախանձով ու կասկածով: Բայց այս բոլորը կը փարարին երք կը վերադառնայ Ասպուծոյ: Այս Սաղմոսը մեզի կը փոխանձէ եօթը դասեր:

- ա.- Սրբի մաքրութիւն
- բ.- Համբերութիւն
- գ.- Ասպուծոյ վսրահութիւն
- դ.- Վերադարձ առ Ասպուծոյ, Ասպուծոյ պաշտամունք
- ե.- Զղում, խոսպովանութիւն
- զ.- Շնորհակալ ըլլալ
- է.- Բաւարարուիլ դրուածով եւ ունեցածով

Ասաֆ նախ ամէն բանէ առաջ կը խոսպովանի Ասպուծոյ բարութիւնը, մանաւանդ անոնց որոնք սրբով մաքրութիւնը կու զայ նոյնինքն՝ Ասպուծմէ, երբ կը խնդրենք որ սիլոր սուրբ հասպարայ ի մէջ ով Ասպուծոյ: Սկիզբը ան կը ներկայացնէ Ասպուծոյ բարութիւնը Իր ժողովուրդին, յեփոյ կը մասնաւորէ՝ սրբով մաքրութերուն: Ահա ճիշդ այսպիսի պահերուն է, որ երբ նախանձը կու զայ մեր հաւաքքը խախտելու, եւ այլ ուրիշ բաներու մասին մրածելու, բայց երբ Ասպուծոյ կը վերադառնանք, ու կը խնդրենք որ մեզի դայ սրբի մաքրութիւն, որպէսզի անմաքրութաներու մասին չմրածենք: Ասաֆ ցաւ կը զզայ երբ կը դրեսէ, թէ ինչպէս ամբարիշփե, անօրէնք որ նոյնիսկ զԱսպուծոյ կանարգէ, Ասպուծոյ կը հայինյէ, բայց յաջողութիւններ կը գպնէ: Այսպիսի երեւոյթ մը անարդար է: Ահա այսպիսի պահուն է, որ Ասպուծոյ կու զայ ցոյց դալու թէ ամէն ինչին ժամանակը կայ, ուրեմն համբերութիւն է պէտք: Ահա այսպիսի պահերուն եւս ամբողջական վսրահութիւնը ունենալու Ասպուծոյ ամենազօրութեան, ամենակարողութեան, որովհետեւ, այդպիսիները նոյնիսկ կու զայ ըսելու, «Ասպուծոյ չի կրնար գիրնալ մեր ըրածը», Ասպուծոյ չի դրեսներ մեր ըրածը: Ահա Ասաֆ կը դառ-ռապի երբ այսպիսիներ առաւել յաջողութիւն կը գպնեն: Բայց պէտք չէ մառնալ, որ նոյնիսկ եթէ չարը որ ժամանակաւորապէս իշխող դերի մէջ է, բայց աւարդին Ասպուծոյ կամքն է որ կը կափարուի, ու պիփի կափարուի, որովհետեւ այդ բոլորին մէջ Ասպուծոյ ծրագիր մը ունի: Այնքան ափեն որ չունիմ Ասպուծոյ ինասպութիւնը եւ կապը Ասպուծոյ հեփ պիփի չկարենամ հասկնալ թէ այս բոլորը ինչո՞ւ կը կափարուին: Ուրեմն պէտք է վերադառնալ Ասպուծոյ, եւ Ասպուծոյ պաշտամունքին մէջ գպնել մեր խաղաղութիւնը: Ուրեմն, պաշտամունքները պէտք չէ ըլլան սոսկ արարողակարգ, պարզապէս աղօթքի, շարականի, մաղթանքի կամ երգեցողութեան ժամ, այլ գպնելու մեր ներքին խաղաղութիւնն ու անդորրը: Ասաֆ նաեւ կը խոսպովանի ու կը զղայ իր մեղքը, որ իր ունեցած նախանձը, որ իր դառնացած հոգիին արգայալքութիւնն էր, յիմարացած էր եւ մատցած որ Ասպուծոյ իր հեփն է: Ահա այդ խոսպովանութենէն եփք է որ Ասպուծոյ միփքս եւ մրածելակերպս պիփի փոխն: Այնքան ափեն որ չեմ խոսպովանած, պիփի մնամ նոյն վիճակիս մէջ: Ահա այս վիճակին մէջ Ասաֆ կը խոսպովանի եւ շնորհակալութեամբ կարգայալքուի, որ Ասպուծոյ իր ողորմութեամբ եւ խորհուրդներովը կառաջնորդէ զինք, եւ փառով ալ պիփի ընդունի զինք: Ի վերջոյ, Ասաֆ կը բաւարարուի որ իր ունեցածը եւ իր ուզածը ուրիշ բան չէ, այլ միայն Ասպուծոյ, «Երկինքի մէջ քեզմէ զար մէկը չունիմ, երկրի վրայ ալ քեզմէ զար մէկը չեմ ուզելը»: Տակախն, կը խոսպովանի ըսելով. «Մարմինս եւ միփքս կը դկարանան, բայց իմ մրգիս յենարանը եւ իմ միակ ունեցած՝ Ասպուծոյ է յախիքեան»: Եւ Անոր բոլոր գործերուն մասին պապմելու:

Ասաֆ խոնարհութեամբ կը դիմէ Ասպուծոյ, որ Ասպուծոյ իր սիրպը մաքրէ նախածի ու ափելութեան վիճակէն: Սրբի մաքրութիւն նաեւ կը նշանակէ մրգի մաքրութիւն: Երբ մրգերս կամ մրգիս խորհուրդները կառաջնորդուին Ասպուծմով, ահա այն ափեն նաեւ կրնամ դէմ դնել Զարին ներկայացուցած փորձութիւններուն: Մաքուր սիրպը այն սիրպը չէ, որ մեղք չունի, այլ այն սիրպը որ Ասպուծմէ կը խնդրէ որ մաքրէ: Դաիթ պիփի ըսելու: «Սիրպ սուրբ հասպարեայ իմ մէջս ով Ասպուծոյ»: Դաիթ եւս կը զգուշացնէ ըսելով. «Սիրպի մի նեղեր չարերուն համար, ոչ ալ նախանձէ անօրէն մարդոց, որովհետեւ անոնք շուլքով պիփի խամրին խորի պէս» 37:1-9: